

EXPUNERE DE MOTIVE

la proiectul Deciziei președintelui Autorității Naționale pentru Administrare și Reglementare în Comunicații privind înființarea Punctului de informare unic, precum și pentru stabilirea condițiilor și modalităților de transmitere a unor informații privind infrastructura fizică a operatorilor de rețea

Potrivit dispozițiilor art. 5 lit. b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 22/2009 privind înființarea Autorității Naționale pentru Administrare și Reglementare în Comunicații, aprobată prin Legea nr. 113/2010, cu modificările și completările ulterioare, una din direcțiile de acțiune ale Autorității Naționale pentru Administrare și Reglementare în Comunicații (denumită în continuare ANCOM sau Autoritatea) este încurajarea investițiilor eficiente în infrastructură și promovarea inovației.

Astfel, ANCOM, în condițiile unei piețe concurențiale, încurajează ca planificarea și construirea rețelelor de comunicații electronice să fie eficace, pentru a se garanta o utilizare optimă a infrastructurii fizice existente precum și extinderea ei, astfel încât cât mai mulți utilizatori finali să se conecteze la rețelele de mare viteză.

La nivelul Uniunii Europene, prin dispozițiile Directivei 2014/61/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 15 mai 2014 privind măsuri de reducere a costului instalării rețelelor de comunicații electronice de mare viteză (publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria L, nr. 155 din 23 mai 2014), denumită în continuare *Directiva 2014/61/UE*, a fost stabilit regimul juridic privind utilizarea eficientă a infrastructurii fizice din perspectiva instalării de rețele de comunicații electronice de mare viteză. În cadrul primului considerent al Directivei 2014/61/UE se precizează faptul că „*Uniunea are viziunea unei economii digitale care să producă avantaje economice și sociale sustenabile, bazate pe servicii online moderne și pe conexiuni rapide la internet. O infrastructură digitală de înaltă calitate stă practic la baza tuturor sectoarelor unei economii moderne și inovatoare și are o importanță strategică pentru coeziunea socială și teritorială.*”

Potrivit Comunicării Comisiei din data de 19 mai 2010 către Parlamentul European, Consiliu, Comitetul Economic și Social European și Comitetul Regiunilor cu privire la „O Agendă Digitală pentru Europa” s-au trasat următoarele obiective privind banda largă de bază:

” - *Bandă largă de bază pentru toți până în 2013: acoperire de bandă largă de bază pentru 100 % din cetățenii UE. [Situatie de referință: Acoperirea totală DSL (în % din populația totală a UE) era de 93 % în decembrie 2008.]*

- *Bandă largă cu acces rapid până în 2020: acoperire cu bandă largă la 30 Mbps sau mai mult pentru 100 % din cetățenii UE. (Situatie de referință: 23 % din abonamentele de bandă largă erau de cel puțin 10 Mbps în ianuarie 2010.)*

- *Bandă largă cu acces ultrarapid până în 2020: 50 % din locuințele europene ar trebui să aibă abonamente de peste 100 Mbps. (Nu există o situație de referință)*”.

Prin Agenda digitală a fost subliniată și necesitatea elaborării unor politici de reducere a costurilor instalării benzii largi în cadrul Uniunii, inclusiv prin planificarea și coordonarea lucrărilor de construcții civile și reducerea sarcinilor administrative.

Venind în susținerea obiectivelor stabilite prin Agenda digitală, prin considerentul (7) al Directivei 2014/61/UE se învederează faptul că „*Extinderea rețelelor de comunicații electronice de mare viteză fixe și fără fir în întreaga Uniune necesită investiții substanțiale, din care un procent important este reprezentat de costul lucrărilor de construcții civile. Limitarea unei părți a lucrărilor costisitoare de construcții civile ar spori eficacitatea extinderii benzii largi*”. În același timp, se constată faptul că „*O mare parte a costurilor respective poate fi atribuită ineficiențelor din procesul de extindere, legate de utilizarea infrastructurilor pasive existente (cum ar fi conductele, țevile, gurile de vizitare, cabinetele, stâlpii, pilonii, instalațiile de antenă, turnurile și alte construcții de sprijin), blocajelor legate de coordonarea lucrărilor de construcții civile, procedurilor administrative greoaie de acordare a autorizațiilor și blocajelor legate de instalarea rețelelor la interior, dificultăți care atrag obstacole financiare importante, în special în zonele rurale*”.

În vederea înlăturării acestor ineficiențe ce afectează extinderea rețelelor de comunicații electronice, Directiva 2014/61/UE propune un set de măsuri, dintre care amintim:

- accesul la infrastructura fizică existentă a operatorilor de rețea¹;
- transparența în ceea ce privește infrastructura fizică² (accesul la informații minime despre această infrastructură);
- coordonarea lucrărilor de construcții civile;
- transparența în cazul lucrărilor de construcții civile planificate;
- accesul la infrastructura fizică interioară.

În ceea ce privește asigurarea transparenței informațiilor referitoare la infrastructura fizică, Directiva 2014/61/UE prevede următoarele: „*Pentru a planifica în mod eficace instalarea rețelelor de comunicații electronice de mare viteză și pentru a garanta o utilizare optimă a infrastructurilor existente adecvate pentru extinderea rețelelor de comunicații electronice, întreprinderile care furnizează sau sunt autorizate să furnizeze rețele publice de comunicații ar trebui să poată avea acces la informații minime privind infrastructurile fizice disponibile în zona de instalare. Astfel de informații minime ar trebui să permită evaluarea potențialului de utilizare a infrastructurii existente într-o anumită zonă, precum și reducerea daunelor cauzate oricăror infrastructuri fizice existente. Având în vedere numărul părților implicate și pentru a facilita accesul, inclusiv transsectorial și transnațional, la aceste informații minime, ele ar trebui să fie puse la dispoziție prin intermediul unui punct de informare unic. Acest punct de informare unic*

¹ Potrivit art. 2 pct. 1. din Directiva 2014/61/UE, „operator de rețea” înseamnă o întreprindere care furnizează sau este autorizată să furnizeze rețele publice de comunicații, precum și o întreprindere care pune la dispoziție o infrastructură fizică destinată să furnizeze:

(a) un serviciu de producție, transport sau distribuție a:

- (i) gazului;
- (ii) energiei electrice, inclusiv a iluminatului public;
- (iii) energiei termice;
- (iv) apei, inclusiv evacuarea sau tratarea apelor reziduale și sistemele de canalizare și de drenare;

(b) servicii de transport, inclusiv căile ferate, drumurile, porturile și aeroporturile.

² Potrivit art. 2 pct. 2. din Directiva 2014/61/UE, „infrastructura fizică” înseamnă orice element al unei rețele care este destinat să găzduiască alte elemente ale unei rețele fără a deveni el însuși un element activ al rețelei, cum ar fi țevile, pilonii, conductele, camerele de control, gurile de vizitare, cabinetele, clădirile sau intrările în clădiri, instalațiile de antenă, turnurile și stâlpii; cablurile, inclusiv fibra neagră, precum și elementele rețelelor utilizate pentru furnizarea apei destinate consumului uman, astfel cum sunt definite la articolul 2 punctul 1 din Directiva 98/83/CE a Consiliului (1), nu reprezintă infrastructură fizică în sensul prezentei directive.

ar trebui să permită accesul la informațiile minime deja disponibile în format electronic, sub rezerva unor limitări destinate să garanteze securitatea și integritatea rețelor, în special a infrastructurii critice, sau să protejeze secretele comerciale și de afaceri legitime.”

De asemenea, potrivit considerentului (21) din Directiva 2014/61/UE „Fără a impune o nouă obligație de cartografiere asupra statelor membre, prezenta directivă ar trebui să dispună că informațiile minime, colectate deja de organisme din sectorul public și disponibile în format electronic în conformitate cu inițiativele naționale și cu dreptul Uniunii, cum ar fi Directiva 2007/2/CE a Parlamentului European și a Consiliului (10), ar trebui să fie puse la dispoziție, de exemplu, prin intermediul unui hyperlink, în punctul de informare unic. Aceasta ar permite furnizorilor de rețele de comunicații publice un acces coordonat la informațiile privind infrastructurile fizice, asigurând, în același timp, securitatea și integritatea tuturor acestor informații, în special în ceea ce privește infrastructura națională critică. Punerea la dispoziție a acestor informații nu ar trebui să aducă atingere cerințelor de transparență aplicabile deja reutilizării informațiilor din sectorul public, în conformitate cu Directiva 2003/98/CE a Parlamentului European și a Consiliului (11). În cazul în care informațiile de care dispune sectorul public nu asigură un nivel corespunzător de cunoaștere a infrastructurii fizice existente pentru o anumită zonă sau un anumit tip de infrastructură, operatorii de rețea ar trebui să pună informațiile respective la dispoziția întreprinderilor care furnizează sau sunt autorizate să furnizeze rețele publice de comunicații.”

Transpunerea la nivel național a prevederilor Directivei 2014/61/UE s-a realizat prin adoptarea Legii nr. 159/2016 privind regimul infrastructurii fizice a rețelor de comunicații electronice, precum și pentru stabilirea unor măsuri pentru reducerea costului instalării rețelor de comunicații electronice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 559/2016. Acest act normativ ce a intrat în vigoare la data de 28 iulie 2016, reglementează, printre altele, dreptul de acces al furnizorilor de rețele publice de comunicații electronice la infrastructura fizică deținută de operatorii de rețea. Potrivit art. 2 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 159/2016, prin operator de rețea se înțelege un „operator economic autorizat să furnizeze rețele de comunicații electronice, precum și un operator economic care deține în proprietate, administrare sau concesiune o infrastructură fizică destinată instalării de rețele de comunicații electronice ori producerii, transportului sau distribuției energiei electrice, inclusiv iluminatul public, gazelor naturale, energiei termice și apei, inclusiv evacuarea sau tratarea apelor uzate și sistemele de canalizare și de drenare; de asemenea, este operator de rețea și operatorul economic care deține în proprietate, administrare sau concesiune o infrastructură fizică de transport prin utilizarea căreia se furnizează servicii de transport, cum ar fi, dar fără a se limita la acestea, infrastructura fizică de transport a căilor ferate, drumurile, porturile și aeroporturile”.

De asemenea, potrivit art. 2 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 159/2016, prin infrastructură fizică se înțelege „orice element sau parte componentă a unei rețele, precum și orice element necesar susținerii acesteia, cu excepția rețelor de comunicații electronice, care pot fi utilizate pentru instalarea unei rețele de comunicații electronice fără a deveni ele însele elemente ale rețelei de comunicații electronice, cum ar fi canalele, conductele, țevile, camerele de tragere și de vizitare, cabinetele, structurile de susținere a antenelor, turnurile, stâlpii, pilonii și alte construcții ingineresti parte a respectivei rețele”. Nu constituie infrastructură fizică cablurile, inclusiv fibra optică neechipată, precum și elementele rețelor utilizate pentru furnizarea apei destinate consumului uman, astfel cum aceasta este definită la articolul 2 punctul 1 din Legea nr. 458/2002 privind calitatea apei potabile, republicată.

În vederea facilitării exercitării dreptului de acces la infrastructura fizică a operatorilor de rețea, art. 20 alin. (2) din Legea nr. 159/2016 prevede dreptul furnizorilor de rețele publice de comunicații electronice de a avea acces la informațiile privind amplasarea, traseul, tipul și utilizarea actuală a infrastructurii fizice, precum și un punct de contact, prin intermediul căruia va gestiona relația cu furnizorul de rețele publice de comunicații, dacă acestea nu sunt disponibile prin punctul de informare unic. Furnizorii de rețele publice de comunicații electronice

au obligația de a asigura confidențialitatea informațiilor primite, în condițiile legislației privind protecția secretului comercial.

În același timp este stabilită, potrivit art. 21 alin. (1) și (2) din Legea nr. 159/2016, obligația corelativă a operatorilor de rețea și a organismelor din sectorul public care, în exercitarea atribuțiilor, dețin în format electronic respectivele informații, de a le pune la dispoziția ANCOM, în vederea administrării și punerii lor la dispoziția furnizorilor de rețele publice de comunicații electronice, prin Punctul de informare unic, disponibil prin intermediul unei aplicații informatice, pe o pagină de internet.

Astfel, în scopul îmbunătățirii transparenței privind informațiile care sunt necesare furnizorilor de rețele publice de comunicații electronice în vederea realizării accesului la elementele de infrastructură fizică aflate în proprietatea, administrarea sau concesiunea operatorilor de rețea, Legea nr. 159/2016, urmând prevederile Directivei 2014/61/UE, stabilește înființarea unui Punct de informare unic, prin intermediul căruia se asigură accesul la informațiile deținute de operatorii de rețea și organismele din sectorul public, constând în amplasarea, traseul, tipul și utilizarea actuală a infrastructurii fizice, precum și un punct de contact pentru fiecare dintre destinatarii obligației de transmitere a acestor obligații. Punctul de informare unic pentru aceste categorii de informații va fi organizat și gestionat de ANCOM.

De asemenea, potrivit art. 21 alin. (5) din Legea nr. 159/2016 *„Orice actualizare sau element nou privind informațiile menționate la art. 20 alin. (1), vor fi transmise ANCOM în termen de maxim 2 luni de la data deținerii acestor informații”*.

Potrivit art. 21 alin. (3) din Legea nr. 159/2016, stabilirea modalității de aplicare a dispozițiilor alin. (1), (2) și (5), ale aceluiași articol, se va realiza printr-o decizie a președintelui ANCOM. Având în vedere aceste dispoziții legale, precum și faptul că unul dintre obiectivele principale ale ANCOM este adoptarea unor prevederi în legislația secundară care să reflecte în mod corespunzător dispozițiile relevante din cadrul legislativ primar, asigurându-se astfel continuitatea în ceea ce privește reglementarea și supravegherea domeniului de activitate în condițiile dispozițiilor legale actuale, Autoritatea a elaborat prezenta decizie ce are ca obiect, pe de-o parte, stabilirea condițiilor și modalităților prin care operatorii de rețea, precum și organismele din sectorul public care, în exercitarea atribuțiilor, dețin în format electronic informațiile prevăzute de art. 20 alin. (1) din Legea nr. 159/2016, pun la dispoziția ANCOM, aceste informații, împreună cu un punct de contact și, pe de altă parte, stabilirea condițiilor în care se asigură de către ANCOM punerea la dispoziția furnizorilor de rețele publice de comunicații electronice, a respectivelor informații.

Asa cum prevede și considerentul 21 din Directiva 2014/61/UE, prevederile Legii nr. 159/2016 și implicit dispozițiile propuse prin prezentul proiect de act normativ, au în vedere crearea unui cadru legal care să permită o mai bună utilizare a datelor spațiale existente la nivelul sectorului public de către furnizorii de rețele publice de comunicații electronice. Dispozițiile propuse nu impun noi obligații de colectare a unor date spațiale privind infrastructura fizică a operatorilor de rețea, ci doar o obligație de facilitare a accesului la aceste date, deținute, de exemplu, de anumite instituții publice ca urmare a aplicării Ordonanței Guvernului nr. 4/2010 privind instituirea Infrastructurii naționale pentru informații spațiale în România, republicată, act normativ care a transpus în legislația națională dispozițiile Directivei 2007/2/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 14 martie 2007 de instituire a unei infrastructuri pentru informații spațiale în Uniunea Europeană (INSPIRE).

Astfel, prin dispozițiile Ordonanței Guvernului nr. 4/2010, a fost stabilit cadrul general pentru instituirea Infrastructurii naționale pentru informații spațiale în România, denumită în continuare INIS, prin care România contribuie la realizarea Infrastructurii pentru informații spațiale în Uniunea Europeană – INSPIRE. Totodată, acest act normativ stabilește anumite măsuri privind punerea în comun a datelor spațiale colectate de autoritățile publice.

În acest sens, dispozițiile prezentului proiect vin să completeze acest cadru, prin dispoziții specifice care să faciliteze transparența accesului la date spațiale în vederea utilizării infrastructurilor fizice existente ca suport pentru planificarea și construirea rețelelor de comunicații electronice.

Așa cum spune și Directiva 2014/61/UE, fără a se stabili o nouă obligație de cartografiere, în sarcina organismelor din sectorul public, acestea trebuie să transmită ANCOM informațiile minime de care dispun deja, în format electronic, referitoare la amplasarea, traseul, tipul și utilizarea actuală a infrastructurii fizice. Informațiile colectate vor fi puse la dispoziția furnizorilor de rețele publice de comunicații electronice, de către ANCOM, pentru ca aceștia din urmă să planifice și să utilizeze eficient infrastructura fizică pentru instalarea rețelelor de comunicații electronice de mare viteză.

Desigur, dispozițiile prezentului proiect de act normativ nu afectează aplicabilitatea dispozițiilor Legii nr. 109/2007 privind reutilizarea informațiilor din instituțiile publice, cu modificările și completările ulterioare, datele spațiale urmând a face în continuare obiectul reutilizării stabilite de acest cadru legal.

Principalele prevederi ale prezentei decizii vizează următoarele aspecte:

I. Punctul de informare unic

Punctul de informare unic va fi organizat și gestionat de ANCOM. Autoritatea va asigura disponibilitatea acestuia în format online web, pe pagina de internet a ANCOM în cadrul unei secțiuni dedicate. Accesarea Punctului de informare unic, se va realiza pe bază de autentificare atât de către operatorii de rețea și organisme din sectorul public prevăzute la art. 21 alin. (1) din Legea nr. 159/2016, cât și de către furnizorii de rețele publice de comunicații electronice.

Punctul de informare unic, va permite atât raportarea informațiilor transmise de operatorii de rețea și de organisme din sectorul public, cât și accesarea respectivelor informații de către furnizorii de rețele publice de comunicații electronice.

II. Modalitatea de înregistrare a operatorilor de rețea, a organismelor din sectorul public și a furnizorilor de rețele publice de comunicații electronice

Pentru a veni în sprijinul operatorilor de rețea, organismelor din sectorul public și a furnizorilor de rețele publice de comunicații electronice și pentru a ușura procesul de înregistrare la ANCOM, acesta se va realiza online prin intermediul secțiunii dedicate Punctului de informare unic de pe pagina de internet a ANCOM.

În cazul operatorilor de rețea și organismelor din sectorul public, acțiunea sus-menționată va putea fi realizată de către reprezentanții legali sau persoanele împuternicite de aceștia, prin completarea unui formular online de înregistrare și transmiterea unei fotocopii sub formă de fișier de tip PDF a cererii-tip din Anexa nr. 1 a proiectului de decizie. În cazul reprezentantului legal, pe lângă documentul sus-menționat se va transmite și o fotocopie de pe documentul care probează calitatea de reprezentant legal, precum și, în cazul persoanei împuternicite o copie de pe documentul care conține această împuternicire, sub forma de fișier de tip PDF.

De asemenea, înregistrarea la ANCOM a furnizorilor de rețele publice de comunicații electronice se realizează de către reprezentanții acestora, prin completarea unui formular online de înregistrare și transmiterea unei fotocopii, sub formă de fișier de tip PDF, a dovezii calității de reprezentant. Precizăm că în vederea probării calității de furnizor de rețele publice de comunicații electronice, se va completa, în cadrul formularului online, numele și prenumele

reprezentantului legal și adresa de poștă electronică, ambele declarate conform Deciziei președintelui ANCOM nr. 333/2013 privind raportarea unor date statistice în câmpurile i112 și i113d ale Anexei nr. 1.

Datele de autentificare generate pentru accesarea paginii Punctului de informare unic împreună cu un link de validare, vor fi transmise la adresa de poștă electronică a operatorului de rețea, a organismului din sectorul public, respectiv a furnizorului de rețele publice de comunicații electronice, comunicată în procesul de înregistrare.

III. Modalitatea de transmitere a informațiilor către ANCOM

De asemenea, pentru a ușura procesul de transmitere a informațiilor, acesta se va realiza prin intermediul secțiunii dedicate Punctului de informare unic disponibilă pe pagina de internet a ANCOM. Informațiile ce vor fi transmise sunt prevăzute în Anexa nr. 2 a proiectului de decizie supus consultării publice.

Transmiterea informațiilor prevăzute în Anexa nr. 2 se realizează prin intermediul unui formular online în cadrul secțiunii dedicate Punctului de informare unic, disponibil pe pagina de internet a ANCOM.

Operatorii de rețea și de organisme din sectorul public pot transmite datele de la punctele 3-5 ale Anexei 2 și prin intermediul unui fișier care va fi pus la dispoziție de către ANCOM în subsecțiunea dedicată lor.

Actualizarea informațiilor transmise de către operatorii de rețea și organisme din sectorul public se va face conform prevederilor menționate anterior, prin transmiterea de informații noi sau înlocuirea informațiilor existente, în termenul prevăzut la art. 21 alin. (5) și (6) din Legea nr. 159/2016.

IV. Modalitatea de accesare a informațiilor

În vederea asigurării securității și integrității informațiilor ce vor fi transmise, accesarea acestora se va realiza pe baza datelor de autentificare obținute în condițiile menționate în secțiunea II.

Accesarea subsecțiunii dedicate raportării informațiilor de către operatorii de rețea și organisme din sectorul public și, respectiv, a subsecțiunii dedicate accesării respectivelor informații, de către furnizorii de rețele publice de comunicații electronice, din cadrul Punctului de informare unic, disponibil pe pagina de internet a ANCOM, se realizează pe baza datelor de autentificare obținute în condiții de confidențialitate asigurate de către ANCOM.

În situația pierderii parolei de acces la Punctul de informare unic reprezentantul legal sau persoana împuternicită a operatorului de rețea ori organismului din sectorul public sau reprezentantul furnizorului de rețele publice de comunicații electronice va solicita online, către ANCOM, prin intermediul funcționalității de recuperare a parolei disponibilă în pagina de autentificare, generarea unei noi parole ce urmează a fi transmisă pe adresa de poștă electronică declarată în procesul de înregistrare.

În cazul modificării contului de acces la Punctul de informare unic, reprezentantul legal sau persoana împuternicită a operatorului de rețea ori a organismului din sectorul public va completa un formular online cu noile date de identificare ale acestuia precum și încărcarea fotocopiilor, sub formă de fișier de tip PDF, a cererii-tip din Anexa nr. 1 și a dovezii calității de reprezentat legal, precum și, în cazul persoanelor împuternicite, a dovezii calității de persoană împuternicită, urmând ca datele din Anexa nr. 2 introduse anterior să se transfere în nou cont.

VI. Anexele proiectului de decizie

Proiectul de decizie supus consultării publice cuprinde 2 anexe, astfel:

Anexa 1 reprezintă cererea de emitere/modificare a unui cont de acces la Punctul de informare unic.

Anexa 2 conține informațiile ce trebuie puse la dispoziția ANCOM și respectiv a furnizorilor de rețele publice de comunicații electronice prin pagina Punctului de informare unic de către operatorii de rețea și de organismele din sectorul public.